

Konference o změně klimatu

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 23. října 2013 o konferenci o změně klimatu v polské Varšavě (COP 19) (2013/2666(RSP))

Evropský parlament,

- s ohledem na Rámcovou úmluvu Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) a na Kjótský protokol k této úmluvě,
- s ohledem na výsledky konference OSN o změně klimatu, která se konala na Bali v roce 2007, a na akční plán z Bali (rozhodnutí 1/COP 13),
- s ohledem na patnáctou konferenci smluvních stran (COP 15) úmluvy UNFCCC a na 5. konferenci smluvních stran, která sloužila jako místo setkání smluvních stran Kjótského protokolu (CMP5) a konala se ve dnech 7. až 18. prosince 2009 v dánské Kodani, a s ohledem na Kodaňskou dohodu,
- s ohledem na šestnáctou konferenci smluvních stran (COP 16) úmluvy UNFCCC a 6. konferenci smluvních stran, která sloužila jako místo setkání smluvních stran Kjótského protokolu (CMP6) a konala se ve dnech 29. listopadu až 10. prosince 2010 v mexickém Cancúnu, a s ohledem na Cancúnské dohody,
- s ohledem na sedmnáctou konferenci smluvních stran (COP 17) úmluvy UNFCCC a na 7. konferenci smluvních stran, která sloužila jako místo setkání smluvních stran Kjótského protokolu (CMP7) a konala se ve dnech 28. listopadu až 9. prosince 2011 v jihoafrickém Durbanu, a zejména s ohledem na přijatá rozhodnutí, včetně Durbanské platformy pro posílenou činnost,
- s ohledem na osmnáctou konferenci smluvních stran (COP 18) úmluvy UNFCCC a 8. konferenci smluvních stran, která sloužila jako místo setkání smluvních stran Kjótského protokolu (CMP8) a konala se ve dnech 26. listopadu až 8. prosince 2012 v katarském Dohá, a s ohledem na východiska týkající se klimatu po konferenci v Dohá,
- s ohledem na devatenáctou konferenci smluvních stran (COP 19) úmluvy UNFCCC a 9. konferenci smluvních stran, která bude sloužit jako místo setkání smluvních stran Kjótského protokolu (CMP9) a bude se konat ve dnech 11. až 23. listopadu 2013 v polské Varšavě;
- s ohledem na balíček opatření EU v oblasti klimatu a energetiky z prosince 2008,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES ze dne 19. listopadu 2008, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem začlenění činností v oblasti letectví do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství¹,

¹ Úř. věst. L 8, 13.1.2009, s. 3.

- s ohledem na své usnesení ze dne 4. února 2009 nazvané „2050: Budoucnost začíná dnes – doporučení pro budoucí integrovanou politiku EU na ochranu klimatu“¹,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2009 o strategii EU pro konferenci o změně klimatu v Kodani (COP 15)², na usnesení ze dne 10. února 2010 o závěrech konference o změně klimatu v Kodani (COP 15)³, na usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o konferenci o změně klimatu v Cancúnu (COP 16)⁴, na usnesení ze dne 16. listopadu 2011 o konferenci o změně klimatu v Durbanu (COP 17)⁵ a na usnesení ze dne 22. listopadu 2012 o konferenci o změně klimatu v katarském Dohá (COP 18)⁶;
 - s ohledem na své usnesení ze dne 15. března 2012 k plánu přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050⁷,
 - s ohledem na konzultativní sdělení Komise ze dne 26. března 2013 nazvané „Mezinárodní dohoda o změně klimatu 2015: jak koncipovat mezinárodní politiku v oblasti klimatu po roce 2020“ (SWD(2013)0097),
 - s ohledem na závěry zasedání Rady ze dne 9. března 2012 o činnosti navazující na sedmáctou konferenci smluvních stran (COP 17) úmluvy UNFCCC a s ohledem na 7. zasedání smluvních stran Kjótského protokolu (CMP 7) konané ve dnech 28. listopadu až 9. prosince 2011 v jihoafrickém Durbanu;
 - s ohledem na závěry zasedání Rady ze dne 15. května 2012 o změnách klimatu – financování rychlého startu;
 - s ohledem na závěry zasedání Rady ze dne 18. července 2011 a 24. června 2013 o diplomacii EU v oblasti klimatu;
 - s ohledem na souhrnnou zprávu Programu OSN pro životní prostředí (UNEP) z listopadu 2012 o nedostatečném úsilí při snižování emisí nazvanou „The Emissions Gap Report 2012“,
 - s ohledem na zprávu Světové banky s názvem „Turn Down the Heat: Why a 4°C Warmer World Must be Avoided“ (Snižte teplotu: Proč nelze dopustit svět s teplotou vyšší o 4 °C).
 - s ohledem na otázky Radě a Komisi týkající se konference o změně klimatu ve Varšavě (COP 19) (O-000095/2013 – B7-0517/2013 a O-000096/2013 – B7-0518/2013),
 - s ohledem na čl. 115 odst. 5 a čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že změna klimatu představuje naléhavou a potenciálně nezvratnou hrozbu pro lidstvo, biologickou rozmanitost a planetu, a je tudíž nutné, aby byla řešena na mezinárodní úrovni za účasti všech stran;

¹ Úř. věst. C 67 E, 18.3.2010, s. 44.

² Úř. věst. C 285 E, 21.10.2010, s. 1.

³ Úř. věst. C 341 E, 16.12.2010, s. 25.

⁴ Úř. věst. C 99 E, 3.4.2012, s. 77.

⁵ Úř. věst. C 153 E, 31.5.2013, s. 83.

⁶ Přijaté texty, P7_TA(2012)0452.

⁷ Úř. věst. C 251 E, 31.8.2013, s. 75.

- B. vzhledem k tomu, že ve východiscích týkajících se klimatu po konferenci v Dohá (tzv. Doha Climate Gateway) se s velkým znepokojením konstatuje, že je velký rozdíl mezi souhrnnými dopady stávajících závazků zúčastněných stran ke snižování emisí, pokud jde o celosvětové roční emise skleníkových plynů do roku 2020, a souhrnnými scénáři snižování emisí, díky nimž by bylo možné udržet celkový roční průměrný nárůst teploty do 2 °C (cíl 2°C);
- C. vzhledem k tomu, že podle vědeckých důkazů, které předložil Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC), cíl 2 °C vyžaduje, aby celosvětové emise skleníkových plynů dosáhly vrcholu nejpozději v roce 2015 a byly do roku 2050 sníženy alespoň o 50 % ve srovnání s hodnotami z roku 1990 a poté dále klesaly; vzhledem k tomu, že EU by tedy měla prosazovat konkrétní opatření a jejich skutečné zavádění na celosvětové úrovni do roku 2020;
- D. vzhledem k tomu, že podle zprávy Světové banky „Snižte teplotu“ (Turn Down the Heat) současný vývoj emisí povede v následujících 20 až 30 letech k oteplení o 2 °C oproti úrovni před průmyslovou revolucí a do roku 2100 k oteplení o 4°C; vzhledem k tomu, že scénář vedoucí k oteplení o 4 °C by mohl v důsledku vést k podstatně vyššímu oteplení ve zvláště citlivých tropických oblastech;
- E. vzhledem k tomu, že vědecká zjištění z poslední doby také upozorňují na nebezpečí oteplení byť jen o 2 °C, přičemž panuje všeobecná shoda na tom, že již dosavadní zvýšení teploty (které na celosvětové úrovni dosáhlo přibližně 0,8 °C oproti úrovni před průmyslovou revolucí) je jedním z faktorů majících za následek humanitární a potravinové krize, kterých jsme již byli svědky, zejména ty nejzávažnější krize v Africe, konkrétně v Africkém rohu a Sahelu;
- F. vzhledem k tomu, že kvůli všeobecně uznávaným rizikům a nákladům, které současný vývoj v oblasti emisí přináší světu, jsou zapotřebí nejen závazky, ale také politická vůle všech stran tyto závazky splnit;
- G. vzhledem k tomu, že pro mnohé oblasti představuje oteplení o 2 °C již extrémní nebezpečí; vzhledem k tomu, že 112 zemí, včetně nejzranitelnějších zemí, malých ostrovních států a nejméně rozvinutých zemí, vyzvalo ke snížení CO₂ v atmosféře pod 350 ppm a ke stabilizaci celosvětového oteplování pod 1,5 °C;
- H. vzhledem k tomu, že konference ve Varšavě (COP 19) bude mít zásadní význam pro zajištění nezbytného pokroku při podpoře Durbanské platformy, aby se vytvořily podmínky pro přípravu závazků a uzavření celosvětové právně závazné dohody do roku 2015;
- I. vzhledem k tomu, že taková celosvětová právně závazná dohoda musí být v souladu s uhlíkovým rozpočtem odpovídajícím cíli 2 °C, spravedlivá a v souladu se zásadou „společných, ale rozlišených povinností a příslušných schopností“ (CBDRRC) a musí uznávat, že je zapotřebí, aby všichni hlavní producenti emisí přijali ambiciózní a dostatečné cíle a odpovídající politická opatření v oblasti snižování emisí skleníkových plynů odrážející vývoj povinností a schopností; znovu připomíná, že k 90 % celosvětového růstu emisí dochází v rozvojových zemích, které v rámci stávajícího Kjótského protokolu nemají stanoveny žádné povinnosti týkající se snižování emisí;
- J. vzhledem k tomu, že rozvinuté země se na konferenci COP 16 v Cancúnu v roce 2010

zavázaly, že na období 2010–2012 poskytnou 30 miliard USD a do roku 2020 dalších 100 miliard USD „nových a dodatečných“ finančních prostředků ročně na potřeby boje proti změně klimatu v rozvojových zemích; vzhledem k tomu, že tyto finanční prostředky měly být rovnoměrně rozděleny na přizpůsobování se změně klimatu a na její zmírňování, ale dosud nedošlo k mezinárodní dohodě na definici toho, co vlastně znamená „nové a dodatečné“;

- K. vzhledem k tomu, že navzdory závazku, který podpořily smluvní strany v Kodani a který spočíval v tom, že během tří let bude poskytnuto 30 miliard USD jakožto financování tzv. rychlého startu, není doposud jisté, kolik finančních prostředků na problematiku změny klimatu bude skutečně získáno, aby se zajistila hodnověrnost tohoto závazku;
- L. vzhledem k tomu, že je v rostoucí míře uznáváno, že je třeba zachovávat ostražitost, pokud jde o úsilí některých hospodářských aktérů, kteří produkují značné množství emisí skleníkových plynů nebo mají prospěch ze spalování fosilních paliv a jejich cílem je oslabovat či podrývat úsilí v oblasti ochrany klimatu;
- M. vzhledem k tomu, že podle studie vypracované Postupimským institutem pro studium dopadu změny klimatu a Madridskou univerzitou se výskyt extrémních vln veder do roku 2020 zdvojnásobí a do roku 2040 zečtyřnásobí; vzhledem k tomu, že tato studie také dospěla k závěru, že tomuto vývoji by šlo v druhé polovině tohoto století zabránit, pokud by došlo k zásadnímu snížení celosvětových emisí; vzhledem k tomu, že se zdá, že realita prohlášení vědců potvrzuje, neboť k přírodním pohromám, jako jsou záplavy či extrémní bouřky, dochází častěji také v Evropě;
- N. vzhledem k tomu, že studie Evropského střediska pro rozvoj odborného vzdělávání (CEDEFOP) dospěla k závěru, že je možné docílit udržitelného a energeticky účinného hospodářství a současně zajistit růst pracovních příležitostí;
- O. vzhledem k tomu, že studie Postupimského institutu pro studium dopadu změny klimatu dospěla k závěru, že pokud budou celosvětová opatření v oblasti komplexní mezinárodní politiky týkající se klimatu odložena na období po roce 2030, mohlo by dojít k snížení celosvětového hospodářského růstu až o 7 % v prvním desetiletí po provádění politiky týkající se klimatu, oproti pouze 2 % v případě, že dohody bude dosaženo již v roce 2015;
- P. vzhledem k tomu, že iniciativa EU nazvaná Pakt starostů je i nadále velmi úspěšná a doposud se do ní zapojilo více než 5000 místních orgánů, které se zavázaly jít nad rámec cílů, které do roku 2020 v oblasti klimatu a energetiky stanovila EU; vzhledem k tomu, že toto nadšení a odhodlání místních evropských orgánů by mělo být využito jako příklad při vypracovávání ambiciózních politik v oblasti klimatu a energetiky také na mezinárodní úrovni;
- Q. vzhledem k tomu, že rozvinuté i rozvojové země souhlasily se zásadou „společných, ale rozlišených povinností a příslušných schopností“; vzhledem k tomu, že úsilí o omezení emisí skleníkových plynů je nicméně naprosto nedostatečné a chabý výsledek předchozích konferencí o změně klimatu odráží nedostatek politické vůle na straně některých zemí; vzhledem k tomu, že s ohledem na nedávné extrémní přírodní katastrofy je třeba tento nedostatek vůle řešit;
- R. vzhledem k tomu, že vlády nesou kolektivní odpovědnost za zajištění odpovídající reakce na problémy v oblasti klimatu, jimž lidstvo a planeta čelí; vzhledem k tomu, že by měly

- být podporovány všemi relevantními aktéry, včetně občanů a podniků ve svých zemích;
- S. vzhledem k tomu, že mezinárodní společenství usiluje o nový rámec celosvětového rozvoje, a to ve dvou paralelních liniích: prostřednictvím revize rozvojových cílů tisíciletí a procesu plnění cílů udržitelného rozvoje, který zahájila konference Rio+20; vzhledem k tomu, že tyto linie se do značné míry překrývají;
 - T. vzhledem k tomu, že problémy v oblasti klimatu nijak nezmenšují rozvojové problémy, ba naopak k nim přispívají; vzhledem k tomu, že finanční prostředky na oficiální rozvojovou pomoc nesmí být přeměrovány na financování opatření v oblasti klimatu, nýbrž je nutné řídit se zásadou, že financování opatření v oblasti klimatu by mělo doplňovat závazky a platby v rámci oficiální rozvojové pomoci,
 - U. vzhledem k tomu, že změna klimatu je obrovskou hrozbou pro celou řadu lidských práv, včetně práva na potraviny, práva na vodu a hygienu a obecněji práva na rozvoj;
 - V. vzhledem k tomu, že celosvětově pochází přibližně 20 % emisí skleníkových plynů z odlesňování a jiných forem využívání půdy a změn ve využívání půdy; vzhledem k tomu, že agrolesnictví zvyšuje účinek omezování CO₂ díky vyššímu ukládání uhlíku a snižuje chudobu diverzifikací příjmů místních komunit;
 - W. vzhledem k tomu, že podle odhadu International Energy Outlook 2013 se v letech 2010 až 2040 zvýší celosvětová poptávka po energii o 56 %¹ a uspokojení této poptávky by vedlo k výraznému nárůstu emisí CO₂; vzhledem k tomu, že převážná část této rostoucí poptávky a emisí bude pocházet z rozvíjejících se ekonomik; vzhledem k tomu, že celosvětové dotace na fosilní paliva dosáhly podle údajů Mezinárodního měnového fondu výše 1,9 bilionů USD, přičemž nejvyšší dotace pochází z USA, Číny a Ruska (tyto celkem představují přibližně polovinu všech těchto dotací²);
 - X. vzhledem k tomu, že řada zemí přijímá opatření směřující k ekologizaci hospodářství v odvětví průmyslu a energetiky, a to z různých důvodů, např. ochrany klimatu, nedostatku zdrojů a jejich účinného využívání, zajištění dodávek energie, inovací a konkurenceschopnosti; vzhledem k tomu, že podle Mezinárodní energetické agentury se nicméně celosvětové emise CO₂ v roce 2012 zvýšily na rekordní úroveň;
 - Y. vzhledem k tomu, že uplatňování inovací týkajících se klimatu v odvětví energetiky a průmyslu by představovalo výhodu pro EU, která je průkopníkem na rostoucím celosvětovém trhu se zbožím a službami souvisejícími s energií;
 - Z. vzhledem k tomu, že celosvětové inovace v odvětví udržitelné energie (jak na úrovni produkce, tak na úrovni uživatelů) vytvářejí pracovní místa, podporují hospodářský růst, zvyšují energetickou nezávislost a napomáhají péči o čistší svět, v němž bude zmírněna změna klimatu a budou zajištěny dostatečné dodávky energie;

Pokrok týkající se Durbanské platformy

1. domnívá se, že dohoda pro období po roce 2020 musí sjednotit v současnosti roztříštěnou mozaiku závazných a nezávazných dohod v rámci úmluvy o klimatu OSN a Kjótského

¹ <http://www.eia.gov/forecasts/ieo/?src=Analysis-b2>

² <http://www.imf.org/external/pubs/ft/survey/so/2013/int032713a.htm>

protokolu do jediného komplexního a uceleného režimu, který bude závazný pro všechny smluvní strany; zdůrazňuje, že tato dohoda pro období po roce 2020 by již neměla rozdělovat svět na „rozvojové“ nebo „průmyslové země“, ale měla by vyžadovat, aby každá země přispívala podle zásady společné, ale rozlišené odpovědnosti a příslušných možností (CBDRRC); v této souvislosti je přesvědčen, že by snížení emisí vypočítaná na základě souboru ukazatelů, včetně HDP na obyvatele, přístupu k technologiím, indexu kvality života a dalších, mohly představovat užitečný nástroj;

2. zdůrazňuje rozsáhlou práci, kterou musí vykonat pracovní skupina Durbanské platformy pro posílenou činnost ad hoc v souvislosti se zásadami a rámcem týkajícími se nové celosvětové dohody o klimatu a plánu, jak tento úkol splnit do 21. konference smluvních stran (COP 21), která se bude konat v Paříži v roce 2015; dále poukazuje na to, že práce této skupiny se musí opírat o informace uvedené v páté hodnotící zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC), která má být vypracována do roku 2014; zdůrazňuje, že dohoda uzavřená v roce 2015 by měla splňovat cíl, kterým je do roku 2030 snížit celosvětové emise pod úroveň z roku 1990, a měla by usilovat o postupné odstranění celosvětových emisí uhlíku do roku 2050;
3. konstatuje, že skutečnost, že se nepodařilo zaujmout spravedlivý přístup ke sdílení úsilí v oblasti zmírňování dopadu a přizpůsobení se změně klimatu mezi jednotlivé země, představuje překážku pro přijetí odpovídající dohody; zdůrazňuje, že má-li nová dohoda odpovídajícím způsobem vyřešit problematiku změny klimatu, musí být založena na zásadě spravedlnosti a na dynamickém přístupu k CBDRRC;
4. domnívá se, že mezinárodně právně závazný protokol, který je nyní projednáván v rámci Durbanské platformy, by měl vycházet z pravidel již dohodnutých v rámci úmluvy UNFCCC a Kjótského protokolu a rozvíjet a zlepšovat je; je proto přesvědčen, že je třeba uplatnit proces, v jehož rámci bude posouzena řada zásad a ukazatelů týkajících se spravedlnosti, jako je přiměřenost, odpovědnosti, kapacita a potřeby v oblasti rozvoje a adaptace;
5. domnívá se, že EU je v postavení, kdy může plnit konstruktivní úlohu a napomáhat při hledání řešení spravedlivého sdílení úsilí; vyzývá Komisi, aby předložila návrh EU týkající se globálního sdílení úsilí;
6. vítá návrh Ban Ki-muna, aby se v září 2014 konala vrcholná schůzka světových představitelů o klimatu a lidové setkání předcházející konferenci smluvních stran ve Venezuele v roce 2014; zdůrazňuje, že je důležité, aby tato událost byla dobře připravena a přinesla smysluplné výsledky a závazky na nejvyšší politické úrovni a zapojení občanské společnosti, díky čemuž by se zajistil a zachoval nezbytný politický impuls před konferencemi konanými v roce 2014 a 2015; domnívá se, že má-li se dosáhnout dohody v roce 2015, je nutné, aby země předložily závazky týkající se snížení emisí skleníkových plynů ještě před vrcholnou schůzkou světových představitelů;
7. vyzývá k tomu, aby rozhodnutí konference smluvních stran ve Varšavě stanovilo harmonogram a postup, na jehož základě by se všechny strany zavázaly definovat v roce 2014 závazky v oblasti zmírňování změny klimatu, které by byly následně v roce 2015 vyhodnoceny a revidovány; domnívá se, že rozhodnutí konference smluvních stran ve Varšavě by mělo rovněž stanovit požadavky týkající se informací doprovázejících navržené závazky ke zmírnění změny klimatu a zajistit kritéria, pokud jde o transparentnost, vyčíslení, srovnatelnost, ověřitelnost a přiměřenost;

8. domnívá se, že závazky v oblasti zmírňování změny klimatu navržené smluvními stranami se musí opírat o zásadu CDBRRC a musí být vyhodnotitelné, vykazatelné a ověřitelné a musí být dostatečné ke splnění cíle 2 °C (a musí tedy „překlenout deficit v oblasti zmírňování změny klimatu“ tím, že mezní hodnoty emisí skleníkových plynů a cíle pro snižování emisí do roku 2020 budou přizpůsobeny požadavkům pro dodržení cíle 2 °C); opětovně připomíná, že by v důsledku této situace měly být kolektivně přezkoumány stávající závazky a posíleny ambice, aby se dosáhlo splnění cíle 2 °C; zdůrazňuje, že EU musí vytvořit tlak na ty smluvní strany, jež nesměřují k cíli 2 °C;
9. poukazuje na to, že je důležité, aby tvorba politik vycházela z vědeckých důkazů, a že je naprosto nutné zachovat a usilovněji sledovat cíl 2° C; je přesvědčen, že úsilí o posílení závazků v oblasti zmírňování změny klimatu a jejich uskutečňování by nemělo být záležitostí bez struktury, nýbrž musí být spojeno s formálnějšími, pravidelnějšími a přísnějšími přezkumy pokroku s vědeckým podkladem a mít za cíl překlenutí rozdílů ve zmírňování změny;
10. poukazuje na významné propojení mezi cílem celosvětového vymýcení chudoby, který tvoří základ rozvojových cílů tisíciletí, v současnosti podrobených revizi, a postupem plnění cílů udržitelného rozvoje, který zahájila konference Rio+20; vyzývá k tomu, aby tyto dva procesy byly zahrnuty do jediného souhrnného a zastřešujícího rámce a aby byl vytvořen soubor cílů pro vymýcení chudoby a podporu udržitelného rozvoje po roce 2015;
11. zdůrazňuje, že největší výzvu představuje vytvoření stabilního a dlouhodobého politického rámce zahrnujícího ambiciózní dlouhodobé cíle a usnadnění investic;
12. znovu opakuje, že stávající systém závazků a přezkumu („pledge and review“) nepovede k zásadním změnám, které jsou pro boj proti změně klimatu z dlouhodobého hlediska potřebné, a naléhavě proto vyzývá všechny smluvní strany, aby zvážily i jiné přístupy;
13. připomíná, že podle Mezinárodní energetické agentury (IEA) představují emise EU asi 11 % celosvětových emisí a že se tento podíl v následujících desetiletích ještě sníží; zdůrazňuje skutečnost, že větší ambice a přijetí ambicióznějších politik v oblasti změny klimatu by ze strany průmyslových aktérů a odvětví energetiky byly možné v případě, že budou větší ambice prostřednictvím podobného úsilí zřetelné i ze strany globálních ekonomik;

Kjótský protokol

14. vítá rozhodnutí EU, Švýcarska, Norska, Lichtenštejnska, Islandu a Austrálie vstoupit dnem 1. ledna 2013 do druhé etapy plnění závazků Kjótského protokolu, která je přechodem na nový mezinárodní režim zahrnující všechny smluvní strany, který by měl být zaveden do roku 2020, a vyzývá k jeho rychlé ratifikaci, jak bylo dohodnuto v Dohá poznamenává, že tyto strany v současné době produkují méně než 14 % globálních emisí;
15. upřesňuje, že ačkoli druhé období závazků Kjótského protokolu bude ve svém rozsahu omezeno, mělo by být považováno za velmi důležitý meziinterval, který bude přechodem k účinnější a komplexnější mezinárodní dohodě po roce 2020, která bude závazná pro všechny strany;
16. znovu opakuje, že z příkladu mnoha zemí již vyplývá, že je možné uplatňovat strategii

pro nízkouhlíkový rozvoj a poskytovat vysokou životní úroveň větší části současné generace bez rizika toho, že by generace příští nebyly schopny uspokojit své potřeby, a zároveň vytvářet nová pracovní místa a zajistit menší závislost na dovozu energie; objasňuje, že není třeba se obávat negativních dopadů, bude-li ochrana klimatu začleněna do všeobecné strategie udržitelného rozvoje a průmyslové politiky;

Deficit v oblasti zmírňování změny klimatu

17. připomíná, že podle poznatků uvedených ve čtvrté hodnotící zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) musí průmyslové země do roku 2020 snížit objem svých emisí o 25 až 40 % oproti hodnotám z roku 1990 a rozvojové země by jako celek měly dosáhnout podstatně nižší míry růstu emisí oproti současným předpovědím, řádově o 15 až 30 % do roku 2020;
18. zdůrazňuje proto, že je naléhavě třeba, aby se celosvětové cílové úrovně zvýšily v období do roku 2020 s cílem dodržet cíl 2 °C, zvláštní důraz klade na naléhavou potřebu dosáhnout pokroku, pokud jde o odstranění tzv. gigatunového rozdílu, který existuje mezi vědeckými poznatky a stávajícími závazky smluvních stran; zdůrazňuje důležitou roli dalších politických opatření, včetně energetické účinnosti, podstatných energetických úspor, jakož i komunální energie z obnovitelných zdrojů a postupného ukončování výroby částečně fluorovaných uhlovodíků v zájmu odstraňování tzv. gigatunového rozdílu;
19. konstatuje, že EU je na cestě k dosažení snížení emisí, které výrazně překračuje současný cíl 20 %, a opakuje, že EU nabídla navýšení cíle snížení emisí na 30 % do roku 2020, pokud se další země produkující největší množství emisí zaváží ke srovnatelným cílům snížení emisí, a vytvoří tak udržitelný růst, nová pracovní místa a sníží závislost na dovozech energie;
20. poznamenává, že postupné ukončování výroby částečně fluorovaných uhlovodíků na celosvětové úrovni by mohlo zabránit uvolnění 2,2 gigatun ekvivalentu CO₂ do roku 2020 a téměř 100 gigatun ekvivalentu CO₂ do roku 2050; vyzývá EU, aby zvýšila své úsilí o regulaci postupného ukončování výroby částečně fluorovaných uhlovodíků na celosvětové úrovni v souladu s montrealským protokolem;
21. poznamenává, že EU by mohla splnit svoji zásadní úlohu při snižování emisí prostřednictvím politik zaměřených na zastavení vývoje nekonvenčních fosilních paliv produkujících vysoké množství skleníkových plynů, jako jsou dehtové písky; zastává názor, který již vyjádřil ve svém usnesení o zastavení veřejných dotací na fosilní paliva, že by veřejné dotace podporující vývoj nekonvenčních fosilních paliv měly být postupně zrušeny;
22. zastává názor, že systém EU pro obchodování s emisemi by měl být propojen s jinými mechanismy pro obchodování s emisemi, které jsou již ve světě zavedeny; doporučuje oživit původní charakter pružného mechanismu, což znamená, že by se z něj měl opět stát tržní mechanismus a zároveň nástroj rozvoje s výrazně zjednodušeným, ale transparentnějším postupem;

Financování opatření v oblasti klimatu

23. zdůrazňuje, že konkrétní závazky a úsilí o navýšení financování opatření v oblasti změny

klimatu na 100 miliard USD ročně do roku 2020 mají zásadní význam pro to, aby bylo ve Varšavě dosaženo pokroku, a pro plnění nezbytných závazků v oblasti zmírňování změny klimatu obecně; bere na vědomí rozvojový program po roce 2015 a vyzývá k zajištění skutečné součinnosti mezi oběma procesy, což by mělo příznivé dopady jak na politiku v oblasti rozvoje, tak v oblasti klimatu; vyjadřuje politování nad tím, že většina členských států stále nepřijala žádné závazky týkající se financování opatření v oblasti klimatu po roce 2013, a vyzývá členské státy, aby se zavázaly k novému a dodatečnému financování těchto opatření na období let 2013–2015;

24. lituje skutečnosti, že stávající průměrná míra oficiální rozvojové pomoci ve výši 0,29 % HDP zdaleka nedosahuje závazku 0,7 %; znovu opakuje, že financování v oblasti klimatu by mělo být doplněním nad rámec oficiální rozvojové pomoci; zdůrazňuje však potřebu vzájemně sladit rozvojové cíle a cíle v oblasti změny klimatu; v souvislosti s tím zdůrazňuje, že zajištění soudržnosti politiky a začlenění hlediska životního prostředí do rozvojových projektů musí tvořit základ strategie EU pro účinné zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně;
25. vyzývá všechny strany přítomné na konferenci COP, aby objasnily, jakým způsobem hodlají každoročně navýšit financování v oblasti klimatu, aby splnily závazek, který v roce 2009 přijaly v Kodani, tedy že do roku 2020 každý rok uvolní 100 miliard USD, a to nad rámec závazku platit 0,7 % HND na oficiální rozvojovou pomoc;
26. se znepokojením konstatuje, že Zelený klimatický fond ohlášený v roce 2009 v Kodani a zřízený v Cancúnu v roce 2010 není doposud funkční, a vyzývá všechny smluvní strany, aby co nejdříve dokončily příslušné postupy; vyzývá EU a ostatní vyspělé země, aby do Zeleného klimatického fondu, ale i do fondu pro přizpůsobení a dalších klimatických fondů OSN poskytly v průběhu roku 2014 finance a oznámily to na konferenci COP ve Varšavě;
27. vítá pokrok, pokud jde o zavedení technologického mechanismu do provozu, a zdůrazňuje, že je třeba posílit rozvoj, zavádění a přenášení technologií tím, že se vytvoří rovnováha mezi přizpůsobováním se a zmírňováním změny klimatu a ochranou práv duševního vlastnictví;
28. vyzývá členské státy, aby postupně do roku 2020 zrušily dotace, které mají negativní vliv na životní prostředí, zejména dotace na fosilní paliva, a přesměrovaly tyto prostředky na udržitelnou výrobu energie; dále žádá urychlené a mezinárodně koordinované plnění cíle vytyčeného na vrcholné schůzce zemí G-20 v Pittsburghu, podle něhož mají být ve střednědobém horizontu postupně zrušeny dotace na neúčinná fosilní paliva, což by bylo významným přínosem pro ochranu klimatu a bylo by to rovněž důležité v kontextu současného schodku veřejných financí, který existuje v řadě zemí; připomíná, že vedoucí představitelé skupiny G-20 tyto ambice potvrdili na setkání na vrcholné schůzce v Los Cabos a že EU vyzvala k dosažení pokroku v této věci před summitem skupiny G-20 v Petrohradě¹; odsuzuje nedostatek návrhů konkrétních opatření k dosažení tohoto cíle;
29. konstatuje, že Zelený klimatický fond by v budoucnu neměly financovat pouze průmyslové země, ale rovněž rozvíjející se státy s rostoucím HDP na obyvatele; v této souvislosti objasňuje, že již nyní má 32 států, které jsou podle Úmluvy považovány za „rozvojové země“, vyšší HDP na obyvatele než členské státy EU s nejnižším HDP na

¹ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-717_en.html

obyvatele;

Přizpůsobení se změně klimatu; ztráty a škody

30. oceňuje, že se konference v Dohá zaměřila na potřebu řešit ztráty a škody spojené s dopady změny klimatu v rozvojových zemích, které jsou obzvláště vystaveny negativním dopadům změny klimatu; všímá si, že bylo rozhodnuto, aby byl na konferenci ve Varšavě vytvořen institucionální rámec pro řešení této otázky;
31. připomíná, že i když chudé země přispěly ke zvyšující se koncentraci skleníkových plynů v atmosféře nejméně, jsou změnou klimatu nejvíce ohroženy a mají nejméně možností se této změně přizpůsobit; vyzývá EU, aby usilovala o uzavření dohod v oblasti financování klimatu, transferu technologií a budování kapacit;
32. vyzývá vlády, aby hledaly shodu ohledně zásady sdíleného úsilí, a pokud možno i v otázce formulace jednoho či více pravidel sdílení úsilí; je přesvědčen, že tyto zásady a pravidla musí odrážet historické, současné a případně i budoucí emise skleníkových plynů, stejně jako stávající a možné budoucí kapacity v souvislosti se zmírňováním, přizpůsobováním se a poskytováním pomoci; domnívá se, že je nutné brát v potaz také právo na rozvoj;
33. připomíná ochotu EU a dalších rozvinutých zemí podporovat země s nízkou odolností, zejména prostřednictvím budování kapacit a výměny osvědčených postupů, ale rovněž prostřednictvím finanční pomoci;
34. vyzývá ke zvyšování povědomí o možných dopadech změny klimatu na trvání období sucha, nedostatek vody postihující určité regiony a na omezenou dostupnost vodních zdrojů potřebných pro každodenní život;
35. uznává, že přizpůsobení se změně klimatu je vlastně místní otázkou, avšak v zájmu zajištění uceleného přístupu trvá na spolupráci na regionální, celostátní a mezinárodní úrovni;

Využívání půdy, změny ve využívání půdy a lesnictví (LULUCF) a snižování emisí vzniklých odlesňováním a znehodnocováním lesů (REDD +)

36. konstatuje, že využívání půdy, změny ve využívání půdy a lesnictví a snižování emisí vzniklých odlesňováním a znehodnocováním lesů plní zásadní úlohu při snižování emisí a především při odstraňování deficitu při zmírňování změny klimatu do roku 2020; konstatuje, že je třeba dalšího úsilí v oblasti komplexního účetního systému s cílem zajistit ekologickou vyváženost příspěvků tohoto odvětví ke snížení emisí;
37. konstatuje, že na projekty REDD+ budou z veřejných financí směřovány značné částky; zdůrazňuje naléhavou potřebu vytvořit včas ukazatele výkonnosti pro účinné monitorování, vykazování a ověřování aktivit REDD+; v této souvislosti vítá další snahu upřednostňovat výběr projektů REDD+ v oblastech, kde nejsou vybudované cesty;
38. bere na vědomí pozitivní příspěvek dobrovolných partnerských dohod mezi zeměmi vyvážejícími dřevo a EU v rámci akčního plánu EU pro prosazování práva, správu a obchod v oblasti lesnictví (FLEGT) v boji proti celosvětovému odlesňování; zdůrazňuje, že jsou potřebná další opatření k řešení příčin odlesňování na mezinárodní

úrovni prostřednictvím právně závazných environmentálních a obchodních dohod;

39. připomíná, že změna klimatu ohrožuje schopnost celých regionů uživit se; naléhavě vyzývá EU, aby řešila dopad své zemědělské politiky na změnu klimatu; znovu poukazuje na to, že jak zdůraznil zvláštní zpravodaj OSN pro právo na potraviny Olivier De Schutter, nízkouhlíkové zemědělské metody zachovávající zdroje, známé rovněž jako agroekologické přístupy, nabízejí alternativní cestu, kterou je možné zmírňovat změnu klimatu omezením emisí skleníkových plynů a zároveň zlepšit životní podmínky chudých venkovských komunit tím, že se sníží jejich závislost na nákladných vstupech do zemědělství opírajících se o fosilní paliva, při současném zvýšení produkce; v této souvislosti naléhá na EU, aby podporovala rozvoj venkova, udržitelný rozvoj a produktivitu zemědělských systémů a zajištění potravin, zejména v rozvojových zemích;

Komunální energie

40. konstatuje, že zásadního snížení emisí by bylo možné dosáhnout rozsáhlým přechodem k ekologickým a bezpečným energetickým systémům spolu s vysokou mírou využívání energie z obnovitelných zdrojů prostřednictvím investic do výroby energie v malém rozsahu rovněž známé jako mikrovýroba; je přesvědčen, že veřejné finance musí být přesměrovány a uvolněny, aby se zajistil přechod k veřejným a komunálním/decentralizovaným obnovitelným zdrojům energie;
41. varuje, že výroba agropaliv například z olejnatých semen, palmového oleje, sóje, semen řepky, slunečnice, cukrové třtiny, cukrové řepa a pšenice by mohly vést k obrovské poptávce po půdě a ohrozit obyvatele chudých zemí, jejichž živobytí závisí na přístupu k půdě a přírodním zdrojům;

Mezinárodní letecká a námořní doprava

42. zdůrazňuje, že i když se EU nedávno rozhodla, že se mezinárodní lety do systému EU pro obchodování s emisemi prozatím zahrnovat nebudou, je tato výjimka omezena pouze na dobu jednoho roku a podmíněna tím, že mezinárodní jednání přinesou konkrétní rozhodnutí o opatřeních v oblasti emisí z mezinárodní letecké dopravy týkajících se celosvětového trhu;
43. zdůrazňuje, že je třeba stanovit cenu za emise uhlíku produkované v mezinárodní letecké a námořní dopravě, což může kromě snižování emisí sloužit zároveň k vytváření příjmů;
44. opakuje svou výzvu k vytvoření mezinárodního nástroje zahrnujícího celosvětové cíle v oblasti snižování emisí, které by omezovaly dopad námořní dopravy v oblasti změny klimatu;

Průmysl a konkurenceschopnost

45. vyjadřuje znepokojení nad celosvětovým nárůstem emisí CO₂ roce 2012 (údaje agentury IEA), a to navzdory poklesu emisí v Evropě a v USA; navrhuje proto, aby byl zvážen přístup rozlišené odpovědnosti, aby tak každá země přispívala ke globálnímu úsilí v oblasti průmyslové a energetické politiky;
46. zdůrazňuje, že Evropa by měla v rámci své průmyslové politiky prosazovat inovace

a šíření technologií šetrných vůči životnímu prostředí, včetně IKT, obnovitelné energie, inovativních a účinných technologií pro využívání fosilních paliv a zejména energeticky účinných technologií; zdůrazňuje, že je potřeba vypracovat rámcové dohody s cílem podpořit a vytvořit pobídky k rychlejšímu šíření nových technologií na mezinárodní úrovni, protože výzkum a vývoj nových technologií jsou pro udržitelnou budoucnost klíčové;

47. připomíná také, že ambiciózní politiky EU v oblasti průmyslu, inovací, klimatu a energetiky pro rok 2030 by EU umožnily zůstat ve výhodné pozici „prvního tahu“, takže by mohla pozitivně ovlivnit mezinárodní jednání a podnítit mezinárodní partnery k tomu, aby srovnatelným způsobem zvýšily své ambice;
48. vítá veškerý pozitivní vývoj a znovu opakuje, že mezinárodně koordinovaná opatření by pomohla řešit únik uhlíku a obavy některých odvětví ohledně konkurenceschopnosti, zvláště pak v případě energeticky náročných odvětví;

Výzkum a inovace

49. zdůrazňuje, že vývoj a uplatňování udržitelných průlomových technologií je klíčovým prvkem v boji proti změně klimatu a zároveň nabízí možnost, jak partnery EU na celém světě přesvědčit, že emise je možno snižovat, aniž by došlo ke ztrátě konkurenceschopnosti a pracovních míst;
50. vyzývá k přijetí mezinárodních závazků ke zvýšení investic do výzkumu a vývoje udržitelných průlomových technologií v příslušných odvětvích; považuje za velmi důležité, aby EU šla příkladem a směřovala výdaje určené na výzkum do demonstrací inovačních technologií, které by byly šetrné ke klimatu a energeticky účinné, a aby EU na tomto poli rozvíjela úzkou vědeckou spolupráci s mezinárodními partnery, jako jsou země BRIC a USA;

Energetická politika

51. vítá nedávné signály, které vyslala vláda USA ohledně opatření v oblasti klimatu a své ochoty více se zapojit do celosvětových snah o řešení problému změny klimatu;
52. konstatuje, že ceny různých zdrojů energie hrají zásadní úlohu při určování chování tržních subjektů, včetně průmyslových odvětví a spotřebitelů, a konstatuje, že neschopnost stávajícího mezinárodního politického rámce plně internalizovat externí náklady zachovává neudržitelné modely spotřeby; dále opakuje, že světový trh s emisemi uhlíku by byl solidním základem pro dosažení výrazného snížení objemu emisí a vytvoření rovných podmínek v oblasti průmyslu; vyzývá EU a její partnery, aby v nejbližší době našli co nejúčinnější způsob, jak podpořit vazby mezi systémem EU ETS a dalšími obchodními režimy s cílem vytvořit celosvětový trh s emisemi uhlíku, zajistit rozmanitější možnosti snižování objemu emisí, rozšířit tento trh a zvyšovat likviditu, transparentnost a skutečně účinnějším způsobem přidělovat zdroje odvětvím energetiky a průmyslu;
53. vyzývá k užší koordinaci mezi Radou, Komisí a Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ), což umožní EU vystupovat jednotně v rámci mezinárodních organizací jako např. IEA, Mezinárodní agentura pro obnovitelné zdroje energie (IRENA), Mezinárodní partnerství pro spolupráci v oblasti energetické účinnosti (IPEEC) a Mezinárodní

agentura pro atomovou energii (MAAE), a sehrávat tak aktivnější a významnější úlohu zejména při prosazování politik v oblasti udržitelné energie a energetické bezpečnosti;

54. vyjadřuje politování nad tím, že na mezinárodní ani evropské úrovni není dostatečně řešen potenciál úspor energie; zdůrazňuje skutečnost, že úspory energie umožňují vytvářet pracovní místa, dosáhnout ekonomických úspor, zabezpečit dodávky energie, konkurenceschopnost a snížení emisí a mohou rovněž přispět ke zvrácení vývoje cen energie a nákladů; vyzývá EU, aby otázce úspor energie věnovala na mezinárodních jednáních větší pozornost, ať už v souvislosti s diskusemi o přenosu technologií, rozvojových plánech či o finanční pomoci pro rozvojové země; zdůrazňuje, že v zájmu důvěryhodnosti musí EU a její členské státy plnit své vlastní cíle;
55. zdůrazňuje, že podle odhadů nemá na celosvětové úrovni 1,3 miliardy osob přístup k elektřině a 2,6 miliardy osob při vaření i nadále spoléhá na tradiční využití biomasy¹; zdůrazňuje, že problém energetické chudoby je třeba řešit v souladu s cíli politiky v oblasti klimatu; poukazuje na to, že existují energetické technologie, které řeší jak celosvětovou ochranu životního prostředí, tak potřeby místního rozvoje;

Diplomacie v oblasti klimatu

56. v této souvislosti zdůrazňuje, že je důležité, aby EU jakožto hlavní hráč (především v tomto roce v souvislosti s předsednictvím COP 19 a s tím, že hostitelským státem je členský stát EU) vystupovala na konferenci jednotně za účelem dosažení pokroku ohledně mezinárodní dohody a aby si v tomto ohledu jednotu zachovala;
57. zdůrazňuje zásadní postavení Polska jako hostitelské země a doufá, že Polsko, jako země, která je stále ještě silně závislá na fosilních zdrojích energie, avšak má zkušenosti s jednáními v rámci UNFCCC, bude schopna oživit tento proces, jít příkladem a pomoci budovat nová spojení; vítá prohlášení nominovaného předsedy, že pomocí kreativních řešení je možné snížit emise skleníkových plynů a zároveň vytvářet pracovní místa, podporovat hospodářský růst a zajišťovat vyšší životní úroveň; doufá, že Polsko předloží v tomto směru konkrétní návrhy;
58. zdůrazňuje, že hlavním cílem by měla být nová celosvětová dohoda o klimatu platná pro všechny, do níž by byly zapojeny průmyslové i rozvojové země; zdůrazňuje, že jedním z nejdůležitějších úkolů EU je zajistit koordinovaný a postupný přístup k ochraně klimatu, v jehož rámci budou zajištěna opatření na všech úrovních správy, včetně místních a regionálních orgánů;
59. zdůrazňuje, že současná hospodářská krize jednoznačně prokázala, že blahobyt může z dlouhodobého hlediska zajistit pouze udržitelné hospodářství a že jedním z hlavních pilířů tohoto udržitelného hospodářství je ochrana klimatu; zdůrazňuje, že dosud nikdy nebylo tak důležité vyjasnit, proč je třeba přijmout politická opatření v oblasti ochrany klimatu: tímto důvodem je umožnit většímu počtu lidí vysokou životní úroveň a zajistit zdroje a prostor pro rozvoj budoucích generací;
60. znovu opakuje, že úkoly v oblasti změny klimatu nelze řešit izolovaně, nýbrž výhradně v kontextu udržitelného rozvoje, průmyslové politiky a politiky v oblasti zdrojů; v této

¹ Zvláštní zpráva agentury IEA týkající se výhledů v oblasti energetiky „Redrawing the Energy Climate Map“

souvislosti zdůrazňuje, že je důležité vysvětlovat občanům politiky v oblasti změny klimatu a zajistit změnu vnímání této problematiky; zdůrazňuje, že jakákoli dohoda v budoucnu by měla zahrnovat také iniciativy zdola, například v oblasti energetické účinnosti, protože jsou důležitým nástrojem, pokud jde o přijetí ze strany občanů;

61. opakuje, že důkladný systém plnění a prosazování má klíčový význam pro jakoukoli právně závaznou dohodu v oblasti změny klimatu, aby se zajistilo, že všechny země, které jsou stranami dohody o změně klimatu, plní své závazky, získávají v případě potřeby podporu a nesou za nedodržování dohody odpovědnost;
62. zastává názor, že proces UNFCCC musí být účinnější a efektivnější, přičemž je třeba zajistit, aby přiměřenějším způsobem odrážel měnící se situaci; v této souvislosti je přesvědčen, že by se mělo zrušit pravidlo konsensu, aby výsledky nebyly založeny na nejnižším společném jmenovateli;
63. sdílí názor, že namísto každoroční rotace by se předsednictví konference mohlo ujmout více zemí zároveň během několika let, nebo by je mohla dva roky vykonávat jedna země, aby se zajistil ucelenější přístup;
64. poukazuje na pozitivní vývoj během jednání MOP 25 o montrealském protokolu a naléhavě žádá všechny strany, aby se snažily poučit z této úspěšné mezinárodní dohody; vyzývá její strany, aby se zaměřily zejména na mechanismus hlasování a rozhodování montrealského protokolu, jeho rozdílný přístup k povinnostem a jeho mechanismus vynucování a udělování sankcí a na jeho financování, jako na příklad, který by mohl být použit rovněž v rámci UNFCCC;
65. zdůrazňuje, že je důležité dosáhnout všeobecného pokroku v mezinárodních jednáních o klimatu tím, že v nich EU bude aktivně vystupovat; konstatuje, že na schopnost EU hrát vůdčí roli a na vyhlídky na dosažení všeobecného pokroku má vliv to, jaká opatření v oblasti klimatu přijme sama EU; poukazuje na to, že je třeba zintenzivnit opatření EU v oblasti klimatu, například přijetím ambiciózního rámce v oblasti klimatu a energetiky pro rok 2030, a rozptýlit obavy ohledně nízké účinnosti systému EU pro obchodování s emisemi (ETS) coby podnětu ke snižování emisí skleníkových plynů a v souvislosti s odkladem zahrnutí odvětví letectví do tohoto systému.
66. zdůrazňuje rovněž úlohu vyspělých zemí, které by měly rozvojovým zemím pomoci omezit emise; poukazuje na to, že energie z obnovitelných zdrojů a energetická účinnost má v mnoha rozvojových zemích obrovský potenciál; vybízí vyspělé a rozvíjející se ekonomiky, aby v rozvojových zemích podporovaly a prováděly projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a aby v této oblasti poskytly technologii, odborné znalosti a investice;

Delegace Evropského parlamentu

67. je přesvědčen, že delegace EU hraje v jednáních o změně klimatu velmi důležitou úlohu, a pokládá proto za nepřijatelné, že se poslanci Evropského parlamentu nemohli zúčastnit koordinačních jednání EU na předchozích konferencích smluvních stran; očekává, že se koordinačních jednání EU ve Varšavě bude moci zúčastnit alespoň předseda delegace Evropského parlamentu;
68. konstatuje, že podle rámcové dohody z listopadu 2010 uzavřené mezi Komisí

a Parlamentem musí Komise usnadnit začlenění poslanců Parlamentu jakožto pozorovatelů do delegací Unie vyjednávajících mnohostranné dohody; připomíná, že podle Lisabonské smlouvy (článek 218 Smlouvy o fungování Evropské unie) musí Evropský parlament vyslovit svůj souhlas se smlouvami mezi Unií a třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi;

o

o o

69. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a sekretariátu UNFCCC s žádostí, aby bylo rozesláno všem smluvním stranám, které nejsou členy EU.